

1871 s 32 sp 2

NY ILLUSTRERAD TIDNING.

Doppardagen.

Ett litet vinterstycke.

Lilla sparf, du är visst mycket fattig!
Att du hungrar är ej heller fritt.
I mitt gamla päronträd du satt dig,
Som Zacheus fordom uti sitt.

När den kalla vintervinden kular
Och af frost naturen öfverdras,
Brukar jag, som nu, vid alla jular
Bjuda till mig sparfvar på kalas.

Öfversnöade stå berg och backar,
Och jag känner knappt min egen dald.
Gamla gårdsgål'n står med sina dackar
Som en julbock utklädd och förstald.

Der har jag satt ut den gyllne bingen,
Som till julfröjd åt er sammanbands:
Sopa bort en smula snö med vingen,
Och du har din lilla risp till hands.

Ensamheten kanske dig fördyrar,
Jag vill föreslå dig någonting:
Flyg och invitera dina systrar,
Bröder och kusiner vidt omkring.

Se der borta sitter uti snåret
Strax en svärm, som du kan stöta på:
Säg att *det är jul en gång om året*,
Bed dem komma till mitt table d'hôte!

Och blif deras värd, så godt du kan det,
Jag har sjelf ej tid, min snälla vän!
Bjud och truga, som man gör på landet,
Bed dem komma nästa jul igen!

Sidensvansen, talgoren och tytan
Eller andra till ditt sällskap välj!
Jag skall bort och *doppa uti grytan*:
Lycka till en glad och treflig helg!

E. S--dt.